

Sygn. akt IX Ka 606/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO Rafał Sadowski

Sędziowie SO Aleksandra Nowicka

SO Marzena Polak (spr.)

Protokolant st.sekr.sądowy Magdalena Maćkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brodnicy Aliny Szram

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2017 roku

sprawy **W. N.** oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Brodnicy

z dnia 27 czerwca 2016 roku sygn. akt II K 290/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podstawę skazania w punktach I uzupełnia o art. 4 § 1 kk in fine;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych za II instancję, a wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

IX Ka 606/16

UZASADNIENIE

W. N. oskarżony został o to, że w dniu 21 grudnia 2013 r., około godziny 19.20 w miejscowości S., powiat (...), kierował w ruchu lądowym samochodem marki N. (...) nr rej. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości 2,56 ‰, 2,19 ‰, i 1,95 ‰ alkoholu etylowego we krwi, tj. o czyn z art. 178a § 1 kk.

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy w Brodnicy uznał oskarżonego **W. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk i art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 30 (trzydzieści) złotych. Na mocy art. 63 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w dniach od 21 grudnia 2013 roku godz. 20:10 do 22 grudnia 2013 roku godz. 14:15 przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równoważny jest dwóm stawkom dziennym grzywny. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat. Ponadto na mocy art. 63 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego w pkt III wyroku okres zatrzymania prawa jazdy poczynając od dnia 21 grudnia 2013 roku. Na mocy art. 49 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk Sąd zasądził od oskarżonego kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, a

także zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) zł tytułem opłaty i obciążył go pozostałymi kosztami sądowymi.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając, na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 2 i 3 kpk obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na naruszeniu:

- art. 171 § 7 kpk poprzez uczynienie pierwszych wyjaśnień złożonych 22 grudnia 2013 r., o godzinie 13.10 podstawą ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, mimo, iż podczas ich składania jak później wyjaśniał oskarżony czuł się jeszcze nietrzeźwy oraz źle się czuł po samej kolizji w której uczestniczył jako pasażer, a okoliczności te wyłączyły swobodę wypowiedzi i tym samym przesądzały o niedopuszczalności złożonych w takim stanie wyjaśnień,
- art. 4, art. 5 § 2 i art. 7 kpk w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 kpk poprzez dowolną i jednostronną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, a nadto na oparciu zaskarżonego wyroku tylko na dowodach obciążających oskarżonego, tj. opinii biegłego kryminalistyki badań wypadków drogowych przy współudziale lekarza biegłego medycyny sądowej i kryminalnej badań wypadków drogowych, a pominięcie dowodów korzystnych dla oskarżonego W. N., tj. wyjaśnień oskarżonego złożonych w dniu 13 stycznia 2014 r., opinii osmologicznej oraz opinii prywatnej biegłego inż. R., bez należytego uzasadnienia swojego stanowiska,
- art. 366 kpk poprzez brak wyjaśnienia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w szczególności zidentyfikowania bez wątpliwości miejsca, w którym samochód N. należący do oskarżonego uderzył w drzewo,
- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżony W. N. dopuścił się zarzuconych mu czynów, pomimo poważnych wątpliwości w tym względzie.

W oparciu o powyższe zarzuty wniósł o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,
- ewentualnie uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu aktem oskarżenia zarzutów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Na samym wstępie stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji przeprowadził przewód sądowy w sposób wszechstronny i wnikliwy, dokonując wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zgromadzonego materiału dowodowego mieściła się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Pozostawała ona wobec powyższego pod pełną ochroną dyspozycji art. 7 kpk, spotykając się w związku z tym z całkowitą akceptacją Sądu Okręgowego.

Odnotowania wymaga również fakt, iż pisemne uzasadnienie zaskarżonego wyroku sporządzone zostało zgodnie ze wszystkimi wymogami, jakie stawia mu art. 424 kpk, pozwalając tym samym Sądowi II instancji na pełną i właściwą ocenę motywów, jakimi kierował się Sąd Rejonowy przy wydaniu orzeczenia. W szczególności w uzasadnieniu tym w sposób niebudzący wątpliwości przedstawione zostały poczynione ustalenia faktyczne, jak i ocena zebranych dowodów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, w żadnym przypadku Sąd Okręgowy nie dopatrył się także uchybienia przepisom postępowania karnego. Sąd I instancji w toku procesu zgromadził wszelki materiał niezbędny do wydania prawidłowego rozstrzygnięcia, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść

oskarżonego. Brak też przesłanek do formułowania twierdzeń, iż niedające się usunąć wątpliwości, rozstrzygnięte miałyby być wbrew regule wyrażonej w art. 5 § 2 kpk, a sprowadzające się do zasady in dubio pro reo.

W związku z tym, iż Sąd Odwoławczy w całej rozciągłości aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustalonego stanu faktycznego, oceny materiału dowodowego, jak i w przedmiocie winy oskarżonego, nie ma więc potrzeby, aby w tym miejscu szerzej przytaczać argumentację zawartą w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, a za wystarczające uznać należy odwołanie się do niej.

Prawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego oraz właściwa, zgodna z wymogami art. 7 kpk, ocena wszystkich dowodów, doprowadziły Sąd Rejonowy do w pełni trafnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego. Sąd II instancji w całej rozciągłości aprobuje te ustalenia, które to znalazły odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, traktując je jako własne. Sprawstwo przedmiotowego czynu przez oskarżonego wykazane zostało ponad wszelką wątpliwość.

Zatem, Sąd Odwoławczy po zapoznaniu się całokształtem zgromadzonego materiału dowodowego, z zaskarżonym wyrokiem, jego uzasadnieniem, z treścią apelacji oraz odpowiedzi na apelację, doszedł do przekonania, iż zaskarżony wyrok należało - co do zasady - utrzymać w mocy. Argumentacja zawarta w apelacji nie jest w stanie zdyskredytować zasadności zaskarżonego orzeczenia. Sąd Rejonowy wydał prawidłowe orzeczenie, we właściwy sposób je uzasadniając. Sąd Okręgowy nie widzi potrzeby powielania argumentacji Sądu meriti, a wystarczy jedynie odesłać do jej lektury. Sąd Okręgowy traktuje ją jak własną, całkowicie się z nią identyfikując. Podobnie odnosi się do argumentacji zawartej w odpowiedzi na apelację. Powtarzanie, po raz kolejny, tych samych argumentów mija się z celem, zwłaszcza, że apelacja stanowi właściwie swoistą polemikę z argumentacją Sądu meriti. Tę polemikę wygrywa Sąd meriti i apelacja nie jest w stanie przekonać Sądu Okręgowego o niewinności oskarżonego. Odpowiedź na stawiane w apelacji zarzuty skarżący odnajdzie w treści pisemnego uzasadnienia wyroku pierwszoinstancyjnego, po uzupełnieniu niniejszym uzasadnieniem odwoławczym.

Sąd Odwoławczy jedynie uzupełnił podstawę prawną skazania o art. 4 par. 1 in fine, albowiem Sąd meriti orzekał na podstawie przepisów obowiązujących na czas popełnienia czynu – jako przepisów korzystniejszych dla skazanego.

Wymierzonej oskarżonemu kary nie można uznać za szczególnie surową. Uwzględnia wszelkie okoliczności łagodzące i obciążające i jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu. Sąd Rejonowy również w tym zakresie, podjął trafną decyzję, we właściwy sposób ją uzasadniając. W tej konkretnej sprawie, tą adekwatną karą jest ta wymierzona przez Sąd Rejonowy.

Ponadto, Sąd Okręgowy nie dopatrył się tego rodzaju uchybień, które stanowiłyby przesłankę bezwzględnej przyczyny odwoławczej, i które stanowiłyby podstawę do uchylecia wyroku.

Z uwagi na sytuację majątkową i finansową oskarżonego, Sąd Okręgowy zwolnił go od uiszczenia kosztów sądowych za drugą instancję.